

Reikningságríp

206

Thorkillii barnaskólasjóðs árið 1881.

Tekjur:

	Kr. A.
1. Eptirstöðvar við árslok 1880 (stjórnartíð. 1881 B. 178)	66537 98
2. Leigur af vaxtafje sjóðsins	2537 27
3. Innborgun af lánum einstakra manna	2437 78
4. Ný skuldabryf, er sjóðurinn hefir eignazt	2500 00
Tekjur samtals	74013 03

Gjöld:

	Kr. A.
1. Kennslustyrkur og uppeldisstyrkur, veittur fátökum börnum í Kjalarnesþingi	2525 00
2. Lánað út á árinu	2500 00
3. Til jafnaðar móti 3. tekjulíð	2437 78
4. Eptirstöðvar við árslok 1881:	kr. a.
a. ríkisskuldabryf	29190 00
b. skuldabryf einstakra manna	36767 49
c. ógoldnir vextir	132 00
d. í peningum	460 76
Gjöld samtals	66550 25
	74013 03

Reykjavík, 14. janúar 1882.

Bergur Thorberg. P. Pjetursson.

— Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturundöminu um stjórnarkornslán. — Með brjefi frá 6. þ. m. senduð þjer mjer, herra amtmaður, erindi sýslumannsins í Kjósar- og Gullbringusýslu, þar sem hann fyrir hönd hreppsnefndarinnar í Vatnsleysustrandarhreppi áfrýjar úrskurði yðar frá 10. október f. á., er kveður Gunnar nokkurn Gunnarsson sveitlægan í þessum hreppi; þar að auki hefi jeg meðtekið hin eldri skjöl þessa máls, og er því varið, eins og nú segir.

207
24. okt.

Tjeður Gunnar er föddur í Hrunamannahreppi, og átti þar sveit, þegar hann voríð 1863 settist að í Vatnsleysustrandarhreppi, sem búandi á Ásláksstöðum. Veturinn 1874—75 varð hann þurfandi sveitarstyrks, og komst það þá upp, að hann snemma á árinu 1868 hafði fengið að láni hálfa tunnu af «stjórnarkorni», og að hann enn væri í skuld um 2 rd. 87 sk. eða 5 kr. 81 e. af andvirði þess, og að hann þar að auki væri í skuld við sveitina um 4 rd. 16 sk. útsvar, er hafði fallið til borgunar, áður en hann var búinn að dvelja 10 ár í hreppnum, og hjelt þar eptir hreppsnefnd Vatnsleysustrandarhrepps í brjefi til yðar, herra amtmaður, frá 18. desbr. 1875 því fram, að þessar skuldir Gunnars hefðu verið því til fyrirstöðu, að hann áynni sjer framfærslurjett þar í hreppi.

Hvað nú fyrst snertir skuld hans til Vatnsleysustrandarhrepps fyrir ógreidd útsvör, þá getur hún alls enga þýðingu haft í þessu máli, því samkvæmt 6. grein reglugjörðar 8. janúar 1834 og 1. grein opins brjefs 6. júlí 1848 er 10 ára samfleytt dvöl í einhverjum hreppi, án þess að hafa notið nokkurs styrks af sveitinni, nægileg til að útvega manni rjett til framfærslu í dvalarhreppnum; öll dvölin á að hafa átt sjer stað, eptir að maðurinn hafði náð 16 ára aldri, en hvergi er það gjört að skilyrði fyrir fram-

24. dag nóvbrmánaðar 1882.